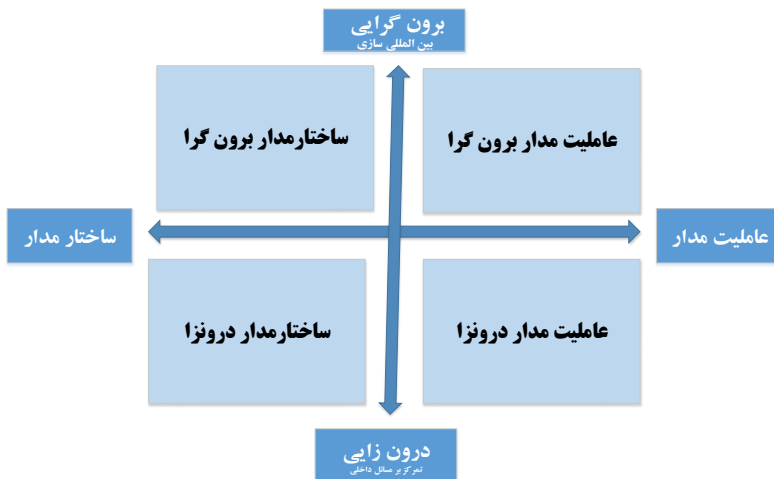

است به طوری که بسیاری از ساختارهای رسمی بعضاً توانمندی لازم جهت جهت‌دهی و راهبری مناسب نخبگان در کشور را نداشته و سوق‌دهنده این افراد به مهاجرت و خروج از کشور است. از این حیث توجه به طراحی زیرساخت‌های ملی جهت مدیریت و راهبری بهینه نخبگان حائز اهمیت است.

به منظور تبیین و درک بهتر این چهار رویکرد، الگوی زیر ترسیم شده است که در دو محور اصلی برون‌گرایی / درون‌گرایی و عاملیت مدار / ساختار، مدار چهار رویکرد استراتژیک را طرح می‌کند که قابل مشاهده است. براساس همین رویکرد می‌توان نظام مسائل حوزه سیاست‌گذاری نخبگان را نیز در همین چارچوب مدنظر قرار داده و تبیین کرد.

به منظور تبیین اولویت‌های رویکردهای سیاست‌گذاری نخبگان براساس الگوی طرح شده، در پی این برآمدیم که براساس نظرات نخبگانی مقایسه‌ای بین این چهار رویکرد انجام داده و مهم‌ترین و پراولویت‌ترین رویکرد در کشور را شناسایی کنیم. به این معنی که به منظور پرورش استعدادها و نخبگان در کشور به ترتیب باید چه رویکردهایی را در سیاست‌گذاری‌ها مدنظر قرار داده و سازوکارها و فرایندهای مربوط به آن را طراحی کنیم. بر همین اساس از روش‌های